

МИКОЛАЇВСЬКА МІСЬКА РАДА

РІШЕННЯ

18 червня 2015

№ 48/9

Про внесення змін та доповнень до рішення Миколаївської міської ради від 07.07.2011 № 7/3 «Про встановлення місцевих податків та зборів на території міста Миколаєва», зі змінами та доповненнями

Відповідно до статті 10 Податкового кодексу України, керуючись пунктом 24 статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», міська рада

ВИРІШИЛА:

1. Внести зміни та доповнення до рішення Миколаївської міської ради від 07.07.2011 № 7/3 «Про встановлення місцевих податків та зборів на території міста Миколаєва», зі змінами та доповненнями, внесеними рішеннями Миколаївської міської ради від 24.11.2011 № 11/7, від 23.12.2011 № 12/5, від 21.08.2012 № 19/7, від 22.11.2012 № 22/2, від 18.03.2015 № 46/24.

1.1. Затвердити Положення про податок на майно в новій редакції (додається).

2. Визнати такими, що втратили чинність:

- пункти 3 та 4 рішення міської ради від 18.03.2015 № 46/24 «Про внесення змін та доповнення до рішення Миколаївської міської ради від 07.07.2011 № 7/3 «Про встановлення місцевих податків та зборів на території міста Миколаєва», зі змінами та доповненнями»;

- рішення міської ради від 09.06.2011 № 6/33 «Про затвердження Порядку визначення розміру орендної плати за землю»;

- рішення міської ради від 28.01.2015 № 45/48 «Про внесення змін до рішення Миколаївської міської ради від 09.06.2011 № 6/33 «Про затвердження Порядку визначення розміру орендної плати за землю».

3. Дане рішення ввести в дію з 1 січня 2016 року.

4. Управлінню земельних ресурсів Миколаївської міської ради (Морозу) застосовувати норми Положення про податок на майно при укладанні, поновленні договорів оренди землі та продовженні строку їх дії.

5. Відділу інформаційного забезпечення Миколаївської міської ради (Рубан) опублікувати дане рішення в засобах масової інформації.

6. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію міської ради з питань економічної політики, планування, бюджету та фінансів (Бернацького), заступника міського голови - директора департаменту фінансів Миколаївської міської ради Бондаренко В.І.

Міський голова



Ю.І.Гранатуров

ПОЛОЖЕННЯ

про податок на майно

1. Склад податку на майно

1.1. Податок на майно складається з:

1.1.1. податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;

1.1.2. транспортного податку;

1.1.3. плати за землю.

2. Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

2.1. Об'єкти житлової нерухомості - будівлі, віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду, дачні та садові будинки

2.1.1. Будівлі, віднесені до житлового фонду, поділяються на такі типи:

а) житловий будинок - будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання. Житлові будинки поділяються на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирної типу різної поверховості. Житловий будинок садибного типу - житловий будинок, розташований на окремій земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень;

б) прибудова до житлового будинку - частина будинку, розташована поза контуром його капітальних зовнішніх стін, і яка має з основною частиною будинку одну (або більше) спільну капітальну стіну;

в) квартира - ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання;

г) котедж - одно-, півтораповерховий будинок невеликої житлової площі для постійного чи тимчасового проживання з присадибною ділянкою;

д) кімнати у багатосімейних (комунальних) квартирах - ізольовані помешкання в квартирі, в якій мешкають двоє чи більше квартиронаймачів.

2.1.2. Садовий будинок - будинок для літнього (сезонного) використання, який в питаннях нормування площі забудови, зовнішніх конструкцій та інженерного обладнання не відповідає нормативам, установленим для житлових будинків.

2.1.3. Дачний будинок - житловий будинок для використання протягом року з метою позаміського відпочинку.

2.2. Об'єкти нежитлової нерухомості - будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду. У нежитловій нерухомості виділяють:

а) будівлі готельні - готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, будинки відпочинку;

б) будівлі офісні - будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей;

в) будівлі торговельні - торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони та зали для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів, їдальні, кафе, закусочні бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування;

г) гаражі - гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки;

д) будівлі промислові та склади;

ж) будівлі для публічних виступів (казино, ігорні будинки);

з) господарські (присадибні) будівлі - допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо;

к) інші будівлі.

2.3. Платники податку

2.3.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

2.3.2. Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

а) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку;

б) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

в) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

2.4. Об'єкт оподаткування

2.4.1. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, у тому числі його частка.

2.4.2. Не є об'єктом оподаткування:

а) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);

б) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені законом, в тому числі їх частки;

в) будівлі дитячих будинків сімейного типу;

г) гуртожитки;

д) житлова нерухомість, не придатна для проживання, в тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням міської ради;

ж) об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до

закону, дітям-інвалідам, які виховуються самотніми матеріями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;

и) об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;

к) будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;

л) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;

м) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств;

н) об'єкти нерухомості, що перебувають у власності релігійних організацій, статуту (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, та використовуються виключно для забезпечення їхньої статутної діяльності, включаючи ті, в яких здійснюють діяльність засновані такими релігійними організаціями добродійні заклади (притулки, інтернати, лікарні тощо), крім об'єктів нерухомості, в яких здійснюється виробнича та/або господарська діяльність.

2.5. База оподаткування

2.5.1. Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

2.5.2. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності.

2.5.3. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи із загальної площі кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

2.6. Пільги із сплати податку

2.6.1. База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку, зменшується:

а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 120 кв. метрів;

б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 250 кв. метрів;

в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 370 кв. метрів.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік).

2.6.2.Звільняються від сплати податку:

а) з об'єктів житлової нерухомості - фізичні особи, середньомісячні доходи яких за рік, що передує звітному (податковому періоду), не перевищують прожиткового мінімуму, законодавчо встановлений на 1 січня звітного періоду;

б) господарські (присадибні) будівлі - допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо;

в) з об'єктів житлової нерухомості - фізичні особи, на яких розповсюджується дія Законів України «Про основи соціальної захищеності інвалідів України», «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали в наслідок Чорнобильської катастрофи» та «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні»;

г) громадські організації, які є неприбутковими.

Пільги з податку, що сплачується на території міста Миколаєва з об'єктів житлової нерухомості, для фізичних осіб не надаються на:

об'єкт/об'єкти оподаткування, якщо площа такого/таких об'єкта/об'єктів перевищує п'ятикратний розмір неоподаткованої площі;

об'єкти оподаткування, що використовуються їх власниками з метою одержання доходів (здаються в оренду, лізинг, позичку, використовуються у підприємницькій діяльності).

2.7. Ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб у відсотках до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування становить:

а) 1 відсоток - для квартири/квартир, загальна площа яких не перевищує 240 кв. метрів, або житлового будинку/будинків, загальна площа яких не перевищує 500 кв. метрів;

б) 2 відсотки - для квартири/квартир, загальна площа яких перевищує 240 кв. метрів, або житлового будинку/будинків, загальна площа яких перевищує 500 кв. метрів;

в) 1 відсоток - для різних видів об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності одного платника податку, сумарна загальна площа яких не перевищує 740 кв. метрів;

г) 2 відсотки - для різних видів об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності одного платника податку, сумарна загальна площа яких перевищує 740 кв. метрів;

д) для об'єктів нежитлової нерухомості :

Код	Будівлі нежитлові	Ставка податку
		(%)
1211.4	Пансіонати	0,2
1211.5	Ресторани та бари	1,0
1212.1	Туристичні бази та гірські притулки	0,2
1212.2	Дитячі та сімейні табори відпочинку	0,2
1212.3	Центри та будинки відпочинку	0,2
1220.2	Будівлі фінансового обслуговування	1,0
1230.1	Торгові центри, універмаги, магазини	1,0
		(більше 200 кв.м)
1230.2	Криті ринки, торговельні комплекси, павільйони та зали для ярмарків	1,0
1230.3	Станції технічного обслуговування автомобілів	0,5
1230.4	Їдальні, кафе, закусочні тощо	0,5
1230.5	Бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування	0,2
1241.1	Автовокзали	1,0
1241.2	Вокзали та інші будівлі залізничного транспорту	1,0
1241.5	Морські та річкові вокзали, маяки та пов'язані з ними будівлі	1,0
1241.7	Будівлі центрів радіо- та телевізійного мовлення, телефонних станцій, телекомунікаційних центрів тощо	1,0
1241.8	Ангари для літаків, локомотивні, вагонні, трамвайні та троллейбусні депо	0,2
1241.9	Будівлі транспорту та дорожнього господарства	0,2
1242.1	Гаражі наземні	0,2
1242.2	Гаражі підземні	1,0
1242.3	Стоянки автомобільні криті	1,0

1242.4	Навіси для велосипедів	0,2
1251.8	Будівлі підприємств будівельної індустрії, будівельних матеріалів та виробів	0,2
1252.1	Резервуари для нафти, нафтопродуктів та газу	1,0
1252.2	Резервуари та ємності інші	1,0
1252.3	Силоси для зерна	1,0
1252.4	Силоси для цементу та інших сипучих матеріалів	1,0
1252.6	Холодильники	0,2
1261.4	Казино, ігорні будинки	1,0
1261.5	Музичні та танцювальні зали, дискотеки	1,0
1262.1	Музеї та художні галереї	0,2
1262.2	Бібліотеки, книгосховища	0,2
1262.3	Технічні центри	0,2
1262.4	Планетарії	0,2
1262.5	Будівлі архівів	0,2
1262.6	Будівлі зоологічних та ботанічних садів	0,2
1263	Будівлі навчальних та дослідних закладів (за винятком тих, які фінансуються з бюджетів)	0,2
1264	Будівлі лікарень, медичних центрів, медичних лабораторій та оздоровчих закладів (за винятком тих, які фінансуються з бюджетів)	1,0
1265	Зали спортивні (за винятком тих, які фінансуються з бюджетів)	
1265.1	Зали гімнастичні, баскетбольні, волейбольні, тенісні тощо	0,2
1265.2	Басейни криті для плавання	0,2
1265.3	Хокейні та льодові стадіони криті	0,2
1265.4	Манежі легкоатлетичні	0,2
1265.5	Тири	0,2
1265.9	Зали спортивні інші	0,2
1272.2	Похоронні бюро та ритуальні зали	1,0
1274.4	Будівлі лазень та пралень	1,0
	Інші	0,5

2.8. Податковий період

2.8.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

2.9. Порядок обчислення суми податку

2.9.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості у такому порядку:

а) за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, в тому числі його частки, податок обчислюється, виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до підпунктів "а" або "б" підпункту 2.6.1 пункту 2.6 цього Положення та ставки податку;

б) за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, в тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпунктів "а" або "б" підпункту 2.6.1 пункту 2.6 цього Положення та ставки податку;

в) за наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, у тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпункту "в" підпункту 2.6.1 пункту 2.6 цього Положення та ставки податку;

г) сума податку, обчислена з урахуванням абзаців «б» і «в» підпункту 2.9.1. цього Положення, розподіляється контролюючим органом пропорційно до питомої ваги загальної площі кожного з об'єктів житлової нерухомості.

Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площі кожного з об'єктів нежитлової нерухомості та ставки податку.

2.9.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку, обчисленого згідно з підпунктом 2.7.1 пункту 2.7 цього Положення, та відповідні платіжні реквізити, зокрема, органів місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем

його податкової адреси (місцем реєстрації) до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

Контролюючі органи за місцем проживання (реєстрації) платників податку в десятиденний строк інформують відповідні контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості про надіслані (вручені) платнику податку податкові повідомлення-рішення про сплату податку у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності таких нерезидентів.

2.9.3. Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем проживання (реєстрації) для проведення звірки даних щодо:

- об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності платника податку;
- розміру загальної площі об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності платника податку;
- права на користування пільгою із сплати податку;
- розміру ставки податку;
- нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності, контролюючий орган за місцем проживання (реєстрації) платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

2.9.4. Органи державної реєстрації прав на нерухоме майно, а також органи, що здійснюють реєстрацію місця проживання фізичних осіб, зобов'язані щоквартально у 15-денний строк після закінчення податкового (звітного) кварталу

подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем розташування такого об'єкта нерухомого майна станом на перше число відповідного кварталу в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

2.9.5. Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта/об'єктів оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості декларація юридичною особою - платником подається протягом 30 календарних днів з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

2.10. Порядок обчислення сум податку в разі зміни власника об'єкта оподаткування податком

2.10.1. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом календарного року податок обчислюється для попереднього власника за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власника - починаючи з місяця, в якому виникло право власності.

2.10.2. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

2.11. Порядок сплати податку

2.11.1. Податок сплачується за місцем розташування об'єкта/об'єктів оподаткування і зараховується до міського бюджету міста Миколаєва.

2.12. Строки сплати податку

2.12.1. Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:

а) фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що наступає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

3. Транспортний податок

3.1. Платники податку

3.1.1. Платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, у тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до підпункту 3.2.1 пункту 3.2 цього Положення є об'єктами оподаткування.

3.2. Об'єкт оподаткування

3.2.1. Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, які використовувалися до 5 років і мають об'єм циліндрів двигуна понад 3000 куб. см.

3.3. База оподаткування

3.3.1. Basis оподаткування є легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 3.2.1 пункту 3.2 цього Положення.

3.4. Ставка податку встановлюється з розрахунку на календарний рік у розмірі 25000 гривень за кожен легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 3.2.1 пункту 3.2 цього Положення.

3.5. Податковий період

3.5.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

3.6. Порядок обчислення та сплати податку

3.6.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів оподаткування фізичних осіб здійснюється контролюючим органом за місцем реєстрації платника податку.

3.6.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку та відповідні платіжні реквізити надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його реєстрації до 1 липня року базового податкового (звітного) періоду (року).

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцем реєстрації об'єктів оподаткування, що перебувають у власності таких нерезидентів.

3.6.3. Органи внутрішніх справ зобов'язані до 1 квітня 2015 року подати контролюючим органам за місцем реєстрації об'єкта оподаткування відомості, необхідні для розрахунку податку.

З 1 квітня 2015 року органи внутрішніх справ зобов'язані щомісячно, у 10-денний строк після закінчення календарного місяця подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем реєстрації об'єкта оподаткування станом на перше число відповідного місяця.

Форма подачі інформації встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

3.6.4. Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцем реєстрації об'єкта оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, декларація юридичною особою - платником подається протягом місяця з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

3.6.5. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом звітного року податок обчислюється попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а новим власником - починаючи з місяця, в якому він набув право власності на цей об'єкт.

Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

3.6.6. За об'єкти оподаткування, придбані протягом року, податок сплачується пропорційно кількості місяців, які залишилися до кінця року, починаючи з місяця, в якому проведено реєстрацію транспортного засобу.

3.7. Порядок сплати податку

3.7.1. Податок сплачується за місцем реєстрації об'єктів оподаткування і зберігається до міського бюджету міста Миколаєва.

3.8. Строки сплати податку

3.8.1. Транспортний податок сплачується:

а) фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

4. Плата за землю

4.1. Платники земельного податку

4.1.1 Платниками податку є:

- а) власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);
- б) землекористувачі.

4.1.2. Особливості справляння податку суб'єктами господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, встановлюються главою 1 розділу XIV Податкового кодексу України.

4.2. Об'єкти оподаткування земельним податком

4.2.1. Об'єктами оподаткування є:

- а) земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;
- б) земельні частки (паї), які перебувають у власності.

4.3. База оподаткування земельним податком

4.3.1. Базою оподаткування є нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого пунктом 4.14 цього Положення.

4.3.2. Рішення Миколаївської міської ради щодо нормативної грошової оцінки земельних ділянок, розташованих у межах міста Миколаєва, офіційно оприлюднюється до 15 липня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування нормативної грошової оцінки земель або змін (плановий період). В іншому разі норми відповідних рішень застосовуються не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим періодом.

4.4. Оподаткування земельних ділянок, наданих на землях лісгосподарського призначення (незалежно від місцезнаходження), земельним податком

4.4.1. Податок за лісові землі справляється як складова рентної плати, що визначається податковим законодавством.

4.4.2. Ставки податку за один гектар нелісових земель, які надані у встановленому порядку та використовуються для потреб лісового господарства, встановлюються відповідно до підпункту 4.5.1 пункту 4.5 цього Положення.

4.5. Ставка земельного податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження)

4.5.1. Ставка податку за земельні ділянки, у т.ч. для сільськогосподарських угідь, які перебувають у користуванні або у власності юридичних та фізичних осіб, встановлюється у розмірі 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, за винятком земельних ділянок, зазначених у підпункті 4.5.2 пункту 4.5 цього Положення.

4.5.2. Податок за земельні ділянки, зайняті житловим фондом, автостоянками для зберігання особистих транспортних засобів громадян, які використовуються без отримання прибутку гаражно-будівельними, дачно-будівельними та садівницькими товариствами, індивідуальними гаражами, садовими і дачними будинками фізичних осіб, а також земельні ділянки, надані для потреб сільськогосподарського виробництва, водного та лісового господарства, які зайняті виробничими, культурно-побутовими, господарськими та іншими будівлями і спорудами, справляється у розмірі 3 відсотків суми податку, обчисленого відповідно до підпункту 4.5.1 пункту 4.5 цього Положення.

4.6. Пільги щодо сплати земельного податку для фізичних осіб

4.6.1. Від сплати податку звільняються:

- а) інваліди першої і другої групи;
- б) фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;
- в) пенсіонери (за віком);
- г) ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Законів України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» та «Про основи соціальної захищеності інвалідів України»;
- д) фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

4.6.2. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб підпунктом 4.6.1 пункту 4.6 цього Положення, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

- а) для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) - не більш як 0,10 гектара;

- б) для індивідуального дачного будівництва - не більш як 0,10 гектара;
- в) для будівництва індивідуальних гаражів - не більш як 0,01 гектара;
- г) для ведення садівництва - не більш як 0,12 гектара.

4.6.3. Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.

4.7. Пільги щодо сплати земельного податку для юридичних осіб

4.7.1. Від сплати податку звільняються:

- а) санаторно-курортні та оздоровчі заклади громадських організацій інвалідів, реабілітаційні установи громадських організацій інвалідів;
- б) громадські організації інвалідів України, підприємства та організації, які засновані громадськими організаціями інвалідів та спілками громадських організацій інвалідів і є їх повною власністю, де протягом попереднього календарного місяця кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, який надається уповноваженим органом відповідно до Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".

У разі порушення вимог цієї норми зазначені громадські організації інвалідів, їх підприємства та організації зобов'язані сплатити суми податку за відповідний період, проіндексовані з урахуванням інфляції, а також штрафні санкції згідно із законодавством;

- в) бази олімпійської та паролімпійської підготовки, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України;

г) заповідники, у тому числі історико-культурні, парки державної та комунальної власності, зоологічний парк, заповідні урочища та парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва.

4.8. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню земельним податком

4.8.1. Не сплачується податок за:

4.8.1.1. сільськогосподарські угіддя зон радіоактивно забруднених територій, визначених відповідно до закону такими, що зазнали радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи (зон відчуження, безумовного (обов'язкового) відселення, гарантованого добровільного відселення і посиленого радіоекологічного контролю), і хімічно забруднених сільськогосподарських угідь, на які запроваджено обмеження щодо ведення сільського господарства;

4.8.1.2. землі сільськогосподарських угідь, що перебувають у тимчасовій консервації або у стадії сільськогосподарського освоєння;

4.8.1.3. земельні ділянки державних сортовипробувальних станцій і сортодільниць, які використовуються для випробування сортів сільськогосподарських культур;

4.8.1.4. землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування - землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

а) паралельні об'їзні дороги, поромні переправи, снігозахисні споруди і насадження, протилавинні та протисельові споруди, вловлюючі з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;

б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що

перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі;

4.8.1.5. земельні ділянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарств, зайняті молодими садами, ягідниками та виноградниками до вступу їх у пору плодоношення, а також гібридними насадженнями, генофондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодкових насаджень;

4.8.1.6. земельні ділянки кладовищ, крематоріїв та колумбаріїв;

4.8.1.7. земельні ділянки, на яких розташовані дипломатичні представництва, які відповідно до міжнародних договорів (угод), згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, користуються приміщеннями та прилеглими до них земельними ділянками на безоплатній основі;

4.8.1.8. земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку.

4.9. Особливості оподаткування платою за землю

4.9.1. Міська рада встановлює ставки плати за землю та пільги щодо земельного податку, що сплачується на відповідній території, та до 25 грудня року, що передує звітному, подає відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки рішення щодо ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам.

Нові зміни щодо зазначеної інформації надаються до 1 числа першого місяця кварталу, що настає за звітним кварталом, у якому відбулися зазначені зміни.

4.9.2. Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому виникло це

право. У разі втрати права на пільгу протягом року податок сплачується починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому втрачено це право.

4.9.3. Якщо платники податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окремі будівлі, споруди або їх частини, податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахуванням прибудинкової території.

Ця норма не поширюється на бюджетні установи у разі надання ними будівель, споруд (їх частин) в тимчасове користування (оренду) іншим бюджетним установам, дошкільним, загальноосвітнім навчальним закладам незалежно від форм власності і джерел фінансування.

4.10. Податковий період для плати за землю

4.10.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

4.10.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та/або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

4.11. Порядок обчислення плати за землю

4.11.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно у сфері будівництва, щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

4.11.2. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

4.11.3. Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання податкової декларації не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

4.11.4. За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

У разі зміни протягом року об'єкта та/або бази оподаткування платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися такі зміни.

4.11.5. Нарахування фізичним особам сум податку проводиться контролюючими органами, які видають платникові до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку за формою, встановленою у порядку визначеному статтею 58 Податкового кодексу України.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником - починаючи з місяця, в якому у нового власника виникло право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

4.11.6. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території кожному з таких осіб:

- 1) у рівних частинах - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або одній з таких осіб-власників, визначеній за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;
- 2) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;
- 3) пропорційно належній частці кожної особи - якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площі будівлі, що знаходиться в їх користуванні, з урахуванням прибудинкової території.

4.11.7. Юридична особа зменшує податкові зобов'язання із земельного податку на суму пільг, які надаються фізичним особам відповідно до підпункту 4.6.1 пункту 4.6 цього Положення за земельні ділянки, що знаходяться у їх власності або постійному користуванні і входять до складу земельних ділянок такої юридичної особи.

Такий порядок також поширюється на визначення податкових зобов'язань із земельного податку юридичною особою за земельні ділянки, які відведені в порядку, встановленому Законом України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» для безоплатного паркування (зберігання) легкових автомобілів, якими керують інваліди з ураженням опорно-рухового апарату, члени їх сімей, яким відповідно до порядку забезпечення інвалідів автомобілями передано право керування автомобілем, та законні представники недієздатних інвалідів або дітей-інвалідів, які перевозять інвалідів (дітей-інвалідів) з ураженням опорно-рухового апарату.

4.12. Строк сплати плати за землю

4.12.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

4.12.2. Облік фізичних осіб - платників податку і нарахування відповідних сум проводяться щороку до 1 травня.

4.12.3. Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

4.12.4. Податкове зобов'язання з плати за землю, визначене у податковій декларації, у тому числі за нововідведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

4.12.5. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

4.12.6. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

4.12.7. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами, податок за площі, що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

4.12.8. Власник нежитлого приміщення (його частини) у багатоквартирному жилу будинку сплачує до бюджету податок за площі під такими приміщеннями

(їх частинами) з урахуванням пропорційної частки прибудинкової території з дати державної реєстрації права власності на нерухоме майно.

4.13. Орендна плата

4.13.1. Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки оформлений та зареєстрований відповідно до законодавства.

Виконавчий орган Миколаївської міської ради, який укладає договори оренди землі, повинен до 1 лютого подавати контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

4.13.2. Платником орендної плати є орендар земельної ділянки.

4.13.3. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.

4.13.4. Розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

4.13.5. Розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди у відсотках від нормативної грошової оцінки земельних ділянок згідно з їх цільовим та функціональним використанням:

При передачі земельних ділянок в оренду:	відсоток
а) для обслуговування об'єктів нерухомості, у яких здійснюється банківська діяльність, обмін валюти	12
б) для обслуговування об'єктів нерухомості, у яких здійснюється:	3

<ul style="list-style-type: none"> - торгівля, громадське харчування та побутові послуги; - технічне обслуговування автомобілів; - виробнича діяльність; - інша діяльність 	
<p>в) для обслуговування:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ринків; - автозаправних, газозаправних станцій; - ресторанів; - готелів; - автомийок; - аптек; - культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій, які легалізовані в Україні; - житлового фонду (багатоквартирні житлові будинки, котеджна забудова, ОСББ, індивідуальна житлова забудова тощо); - індивідуальних гаражів; - садових та дачних будинків; - гаражно-будівельних кооперативів, дачно-будівельних кооперативів, кооперативів по зберіганню човнів, садівничих товариств тощо 	3
<p>г) для обслуговування торговельних центрів, комплексів (супермаркетів)</p>	5
<p>д) для будівництва будівель, споруд тощо</p>	3
<p>ж) для розміщення та обслуговування грального бізнесу</p>	12
<p>к) для розміщення (будівництва) та обслуговування башт мобільного зв'язку</p>	12
<p>л) для розміщення та обслуговування автомобільних стоянок та парковок</p>	3
<p>м) для розміщення та обслуговування:</p> <ul style="list-style-type: none"> - кіосків, павільйонів та прилеглої території; - комплексів торговельних кіосків, павільйонів та торговельних рядів 	5

н) для розміщення та обслуговування кіосків і павільйонів з надання побутових послуг	3
о) для обладнання та обслуговування літніх майданчиків	4
п) для розміщення та обслуговування в складі зупиночних павільйонів для очікування міського транспорту кіосків та павільйонів	8
р) для розміщення та обслуговування в складі зупиночних павільйонів для очікування міського транспорту критого майданчика для очікування міського транспорту	3
с) для будівництва та обслуговування будівель та споруд за лінією забудови (за винятком виду використання, зазначеного у підпунктах «л» - «р» та частині 9 підпункту «в» пункту 4.13.5)	12
т) для земель сільськогосподарського призначення: ріллі, сіножатей, пасовищ, багаторічних насаджень тощо	12
у) для використання земельних ділянок під водою (у т.ч. ставки, водойми тощо)	3
ф) для благоустрою	3
х) для інших цілей	3

4.13.6. У разі передачі земельних ділянок за кількома видами використання без визначення площ земельних ділянок для кожного виду, розмір відсотка для розрахунку орендної плати встановлювати розрахунково як середньоарифметичне від ставок, що встановлені в підпункті 4.13.5.

4.13.7. Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати.

4.13.8. Податковий період, порядок обчислення орендної плати, строк сплати та порядок її зарахування до бюджету застосовується відповідно до вимог пунктів 4.10 – 4.12 цього Положення.

4.14. Індексація нормативної грошової оцінки земель

4.14.1. Для визначення розміру податку та орендної плати використовується нормативна грошова оцінка земельних ділянок.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, здійснює управління у сфері оцінки земель та земельних ділянок.

4.14.2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, за індексом споживчих цін за попередній рік щороку розраховує величину коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель, на який індексується нормативна грошова оцінка сільськогосподарських угідь, земель населених пунктів та інших земель несільськогосподарського призначення за станом на 1 січня поточного року, що визначається за формулою:

$$K_i = I : 100,$$

де I - індекс споживчих цін за попередній рік.

У разі якщо індекс споживчих цін не перевищує 100 відсотків, такий індекс застосовується із значенням 100.

Коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель застосовується кумулятивно залежно від дати проведення нормативної грошової оцінки земель.

4.14.3. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації не пізніше 15 січня поточного року забезпечують інформування центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, і власників землі та землекористувачів про щорічну індексацію нормативної грошової оцінки земель.

